

Cinstea tinereții

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXVII,
SERIA II,
Nr. 9957
6 PAGINI
30 BANI
LUNI
1 Iunie
1981

O EXPRESIE A COMPETITIVITĂȚII

Concepte și realizate la nivelul normelor de calitate existente pe plan mondial, produsele renumite întreprinderi sibieni „Libertatea” au reușit „performanța” ca în numai cîteva ani să cucerească numeroase și exigente piețe de desfacere, chiar în țări cu tradiție în arta țesutului de stofe fine. Dinamica exportului, care înregistrează creșteri spectaculoase de la an la an (de peste 3 ori a sportivului de export într-un singur cîncinal) exprimă sintetic aprecierea pe meridianele globului a prestigioselor „mărci” a acestei unități de frunte din cadrul Centralei Industriale Liniu. Numai în 1981, prevederile de plan sînt cu 10,4 la sută mai mari decît realizările anului trecut, ceea ce demonstrează că solicitările clienților sînt în continuă creștere. Și cum un prestigiu cîștigat, se cere menținut, consolidat colectivul celor peste 2.200 de oameni ai muncii, în majoritate femei, tinere, a dovedit și în primele luni din acest an că este capabil să realizeze produse de înalt nivel calitativ, cu parametri tehnico-economici ridicați. Realizările pe 4 luni sînt în acest sens convingătoare, deși depășirea producției marci cu peste 5 milioane lei, cu 4 milioane lei a producției nete, precum și realizarea suplimentară a 43.000 mp de țesături tip lină și a 9 tone de fire pieptănate. În ce privește indicatorul — export,

colectivul a raportat realizarea planului în procent de 104,1 la sută. Unul dintre „secretele” acestor realizări remarcabile ale întreprinderii sibieni îl constituie efortul colectivului de aici pentru diversificarea sortimentală și îmbunătățirea permanență a calității produselor, dovadă fiind faptul că marca întreprinderii „Libertatea” a devenit tot mai mult o garanție pentru par-

rația în filatură pînă la finisaj se subscriu aceluiași obiectiv: calitatea ireproșabilă a produselor. De remarcă, după cum ne-au precizat factorii de conducere, că întreaga producție realizată pe primele 4 luni și destinată exportului (direct — prin metraje și indirect — prin confecții) a trecut examenul calității cu calificativul maxim. La nici unul dintre sortimentele ex-

de desene noi. Modelele de referință au înfruntat apereții unanimi din partea partenerilor de comerț, fiind tot atîtea „cărți de vizită”, pentru tinerele creatoare Elena Mihăiloaie, Cecilia Zamfirescu, Eugenia Cruciat, Zita Wilhelm, Valeria Mandric etc. În prezent, în atelierul de proiectare, la început de vară este ... iarnă. Se elaborează noutățile

Dar dacă noul, conceput și elaborat în atelierul de creație și exprimat în multiple variante este condiția sine-qua-non a competitivității, calitatea produsului finit este argumentul nr. 1 al activității tuturor secțiilor de producție, proba competenței și probității profesionale a întregului colectiv. Bătălia pentru calitate, de la care nu se admite nici un rabat, este numitorul comun al tuturor acțiunilor și inițiativelor din secțiile filatură, țesătorie și apretură (finisaj). „Filtrul” exigent al calității, începînd de la recepția materiei prime, pînă la miile de metri pătrați de țesătură produsă aici într-o singură lună, reprezintă constanta întregii activități. Înțărirea controlului interfațez, precum și a celui final se reflectă în rezultatele bune înregistrate pe linia calității, stocurile de la „Libertatea” fiind în procent de 100 la sută de calitate extra. Dar calificativul maxim primit pentru calitatea stocurilor reprezintă nu în ultimul rînd argumentul hotărîtor pentru modul în care tinereții (peste 90 la sută din totalul oamenilor muncii) acționează în competiția permanentă pentru creșterea prestigiului întreprinderii lor. După opinia tinerei Mariana Dragosin, secretara co-

STOFELE CU MARCA „LIBERTATEA” SIBIU SOLICITATE ANUAL IN 40 DE ȚĂRI ALE LUMII

tenerei statornic din multe țări ca: Franța, Italia, S.U.A., Anglia etc. „Întreprinderea noastră produce în proporție de peste 85 la sută pentru export, ne preciza tovarășul Toma Mihai, directorul comercial. În aceste condiții, obligația noastră de a fi competitivă impune exigențe sporite”. Și cum o nouă piață de desfacere se cucerește greu și se menține la fel de greu, calitatea produselor și respectarea disciplinei contractuale sînt singurele căi de amplificare a unor legături comerciale cu parteneri deveniți tradiționali. Măsurile luate pentru buna organizare a muncii, respectarea disciplinei tehnologice pe întregul flux de fabricație, începînd de la prepa-

rediate nelregistrindu-se vreun refuz de calitate. După cum aveam să constatăm pe parcursul vizitei noastre în întreprindere, la „Libertatea” îndeplinirea planului la export mobilizează energiile creatoare ale întregului colectiv. Grija constantă pentru menținerea prestigiului de „marcă” se manifestă încă din faza de concepere a noilor modele. „Avem permanent în atenție ca tot ceea ce proiectăm să răspundă exigențelor clienților noștri, ne spunea inginerul Elena Păun, șefa atelierului proiectare-produs. La contractările pentru acest an am prezentat o colecție de modele care a cuprins peste 2.000 de sortimente în circa 400

pentru contractările anului 1982, fiind deja concepute peste 200 de modele din cele 780 prevăzute a reînnoi colecția. Concomitent cu îmbunătățirea și diversificarea colecțiilor, colectivul de creatoare a pus un accent deosebit pe reducerea consumurilor specifice, preocupările la acest capitol concretizîndu-se în realizarea de țesături ușoare de 246 gr/mp (față de 280 gr/mp în anul trecut). Un accent deosebit s-a pus pe valorificarea superioară a materiilor prime indigene. În primul trimestru al anului, peste 40 la sută din materia primă utilizată au fost lînrurile indigene (este vorba în acest mod de o reducere substanțială a importului)...

1 Iunie — Ziua internațională a copilului

Foto: GHEORGHE CUCU

PATRIA,
castelul fermecat
al tuturor bucuriilor
copilăriei

Glose
LA UN TINĂR ANOTIMP
DISCURS DESPRE COPII

Întîi luntie este, sau ar trebui să fie, ziua miracolelor. Ziua în care planeta, omenirea, să se privească cu ochi de copil, redescoperindu-și mîcar o dată în an, nevinovăția și candoarea, uimindu-se cu umirea copiilor, bucurîndu-se cu bucuria lor, ar trebui să fie ziua în care tot rîul și urtul din lume să dispară ca prin farmec pentru a lăsa loc poveștilor minunate despre izbînda binei, despre frumusețea universului, despre pace, despre pacea care să lege jocul și somnul copiilor de pretutindeni. Căci, privită cu ochi de copil, lumea părește contururi obișnuite pe linia care privește alina, indiferență, înfrîngătoare și răcolului, își modifică legile, distanțele, perspectiva, după raporturile mult mai intime ale universului pe care doar retina proaspăt a copilului le descoperă.

Privită cu ochi de copil istoria pierde grimasa barbaard de singe, intrînd sub zodia copilului, a bucuriei, a mitologiei. Dacă oamenii mari ar privi istoria cu ochii copiilor, dacă ar privi istoria uitîndu-se în ochii copiilor, sînt sigur că universul uman ar arăta altfel, că înima povestilor ar bate altfel, că limbile pămîntului și-ar găsi o înrudire mai adîncă și mai adevărată decît cea pe care o stabilesc etimologii.

Copilaria este o limbă universală, este limba înțelegerii în numele ideii de om, de pace, de bucurie, de progres, este limba miraculoasă care nu fine seamă de culoarea pielii, de mărimea sau micimea corpului, este limba care cheamă mina omului de aici pentru a strînge mina omului de la antipodii în numele unui viitor planetar pe care ei, copiii, îl refuză teroarei

HORIA BĂDESCU
(Continuare în pag. a IV-a)

in pagina a 3 a

ZIUA-LUMINĂ programul normal al muncii pe ogoare

Ogoarele județului Cluj cunosc în aceste zile eferescența specifică acestei perioade din campania agricolă. Oamenii și ubilașe acționează pe întreg spațiul zilei lumină pentru a menține în grafic lucrările la zi, lucrări impuse de starea vegetației și a terenului. Întreținerea culturilor

lor, încheierea plantării legumelor și plantelor tehnice, stringerea furajelor concentrate mii de locuitori ai satelor. Secvențele ale acestor ample participări ne oferă popasul în cîteva unități agricole din Consiliul unic agroindustrial cooperatist și de stat Mocii.

De fapt nu am venit la Cămară să ținem oamenii de vorbă. Am venit să vedem cum se succedă. Ne convinge o altă secvență a diminetii întinse pe tarla. „După pietre”. Interlocutor — mecanizatorul Solovăstru Mocoan.

— Eu și cu Vasile Florea, ne informează, lucrăm la I.A.S. Erbicidăm soia pe această parcelă care are suprafața de 50 ha. Am erbicidat porumbul și înul. În „Fata Cămarăului” se vede, erbicidează porumbul pentru C.A.P. tinerii Pintea Mureșan și Vasile Musta. Iar în dreapta, formația lui Vasile Bozedean recoltează furaje tot pentru I.A.S. În vale, contîndu interlocozitor, unde se vîdă mai mulți oameni, se plantează tutun.

DE LA FĂT-FRUMOS, LA CIOBANUL „MIORIȚEI”

Ce mîncă eroii din basme și cum își prepară ei meniul? Iați o întrebare ce ne poate duce spre felul structurii sociale și economice a timpului în care se petrec poveștile. În paradisul adamit profesionalist nu sînt punea o asemenea problemă, nu există o penurie alimentară trăiau într-o grădiniță plină de roade. Nu în putine povești este evidentă nostalgia după un asemenea spațiu plin de roade, și unde laptele curge în rîuri și unde malurile rîurilor sînt de mîmăligă. Nostalgia după un timp al începuturilor, deplin, este și ea evidentă în viața altor eroi demitici de călătorii spre rădăcinile timpului primordial. Eroii pleacă de la împărăția părinților lor spre locul visat, dorit... Probele bărbăției lor sînt verificate chiar de tatăl împărat, care se ascunde sub poduri, îmbrăcînd o blană de urs, făcînd pe ursul... Probele vredniciei și ale curajului ar fi înfrîngerea unor animale sălbatice. Vămlele prin care trece Făt-Frumos spre țara „Tineretii fără bătrînețe” sînt Cheonoia, din țara el, Scopia, din țara ei... Animale și păsări trebuie ucise, înfrînte, ca în-

tr-o vîntoare: fapt ce ne face să credem că „acțiunea” basmelor se petrece într-un timp al vinătorului, anterior societății de agricultori, ale celor care-și cîștigă hrana cea de toate zilele comorînd pămîntul, arînd, brăzînd, întîrînd, cîmpul, semînd.

una de fiecare zi, și ea a avut loc o singură dată, odată ca niciodată, cînd făcea ploaia pere și răchita micșunele, cînd se băteau urșii în coada, cînd se luau lupii de gît cu mielii, de se sîrătau, înfrîntîndu-se... Și cînd a avut loc această nepăreabilă poveste, dacă nu în vremea cînd totul era posibil, cînd pucile se potcovea la un picior cu nouăzeci și nouă de oca de fier? În timpul deei apropiat de stăruța paradisiacă, inocență a lumii, cînd lupii cu mielii se sîrătau copelișii de dragoste frățească, dezinteresată. Munca nu fusese descoperită. Nimeni din împărăția tatălui lui Făt-Frumos nu șapă, nu ară. Ce situ ei să facă, e să vîneze. Și să se mai bată cu alte împărății — dacă împăratul mai are și ostași, pe linia slujitorii și boleri mari! Iar armele pe care Făt-Frumos, îndemnat de calul răpîșugos le cere de la împărat ca să plece să-și găsească făgăduința pentru care s-a născut, sînt paloșul, sulita, arcul, toba cu săgeți... Arme bune și pentru vîntoare. În grajdurile împărătești, erau cel

PUNCTE DE VEDERE de DUMITRU RADU POPESCU

secerînd, crescînd orătîni, ca pe, ol. Făt-Frumos nu cunoștea pluga. Iar calul tălului său n-a fost niciodată pus în ham, n-a tras o brazdă, n-a urnit o căruță. Roata nu fusese inventată. Nici calul, nici căruța, ca să aducă bucatele de pe cîmp, nici moara, ca să le macine. Timpul basmelor s-ar situa deci între lumea Facerii și cea a agriculturii, într-o vreme a vîntătorului deci. Întîmplarea povestii este extraordinară, exemplară, nu e

secerînd, crescînd orătîni, ca pe, ol. Făt-Frumos nu cunoștea pluga. Iar calul tălului său n-a fost niciodată pus în ham, n-a tras o brazdă, n-a urnit o căruță. Roata nu fusese inventată. Nici calul, nici căruța, ca să aducă bucatele de pe cîmp, nici moara, ca să le macine. Timpul basmelor s-ar situa deci între lumea Facerii și cea a agriculturii, într-o vreme a vîntătorului deci. Întîmplarea povestii este extraordinară, exemplară, nu e

Exemplu eroic al luptătorului neînfricat pentru triumful idealurilor comuniste

Tineretea revoluționară a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

XIII

titivitatea, critica era o datorie partinică și că numai procedînd în acest fel puteau fi remediate lipsurile, puteau fi obținute rezultate noi, pozitive, pe linia unei acțiuni atât de importante cum era aceea a reorganizării tineretului comunist din România.

Concluziile acestei ședințe au fost redactate sub formă de rezoluție și înaintate conducerii de partid. Erau expuse, în formă succintă, succesele obținute de Comisia locală U.T.C. în activitatea ei de reorganizare, erau menționate și minusulele sale, pentru a se insista asupra sprînjinului pe care Comisia îl aștepta din partea organelor și organizațiilor de partid, astfel încît activitatea ei de viitor să fie încununată de un succes deplin. Ajutorul solicitat de tinerii comunisti din București conducerii partidului viza măsuri concrete de ridicare a nivelului pregătirii politice și ideologice a tineretului comunist cum ar fi: editarea și difuzarea într-un tiraj sporit a materialelor de propagandă, organizarea unor acțiuni politice și educative, cit mai diversificate, în rîndurile tineretului, sprijinirea de către partid, într-o măsură mai mare, a activității pe care urma s-o desfășoare Comisia locală U.T.C. (sau cele care funcționau la nivelul sectoarelor) în rîndurile elevilor, în cadrul organizației de străjeri și premitari; o legătură mai strînsă între munca de reorganizare a U.T.C. și lupta tineretului muncitor din fabrici și întreprinderi contra ofensivelor patronale, pentru revindicări economice și politice specifice tinerii generații, împotriva primejdiilor fasciste și de război, pentru apărarea independenței și suveranității patriei.

mul rînd a tovarășului Nicolae Ceaușescu, s-au constituit într-un câștig extraordinar pentru proletariatul român. A fost un moment cu adevărat semnificativ, care a generat consecințe dintre cele mai pozitive pentru ansamblul mișcării muncitorești, pentru lupta partidului comunist contra fascismului, pentru salvaguardarea independenței și suveranității naționale a patriei.

privind reorganizarea comitetelor regionale și județene ale Uniunii Tineretului Comunist. Nu putea risca o confruntare directă cu autoritățile, deși era conștient că o nu se prezenta în fața organelor de anchetă însemna o îngreunare sensibilă a situației sale. A preferat să se retragă în adînc ilegalitate, să dea curs înțelei datorii de militant pentru cauza clasei muncitoare, a poporului căruia îl aparține, îndeplinind sarcinile încredințate de partid, propagînd cu aceeași căldură de sine și abnegație revoluționară, în București, la Iași, ca și în numeroase alte localități din țară, linia politică a partidului comunist. Tribunalul Militar al Corpului II Armată din București l-a condamnat însă în contumacie, prin sentința nr. 2.696 din 22 august 1939, la o pedeapsă grea: 3 ani de închisoare, 3 ani de interdicție, 20.000 de lei amendă și alți 5.000 de lei cheltuieli de judecată.

OLIMPIU MATICHESCU
doctor în istorie

1 iunie—Ziua internațională a copilului PATRIA, CASTELUL FERMECAT AL TUTUROR BUCURIILOR COPILĂRIEI

„Întotdeauna gîndul meu e la copiii țării mele, la tineretul, la poporul nostru! Doresc ca tinerii, copiii, poporul meu să trăiască în pace! Dar, deopotrivă, gîndurile mele sînt îndreptate spre copiii tuturor popoarelor“
NICOLAE CEAUȘESCU

1 Iunie, Ziua internațională a copilului. Este, deci și ziua tuturor copiilor acroliți în rotundul de inimă al României socialiste, țara care, prin întreaga politică a partidului său comunist, a transformat iubirea și grija față de copii în lege de stat. Ziua tuturor copiilor unei țări ce are la cîrmă, în marea sa luptă pentru progres, demnitate și propășire, în marea sa muncă și luptă spre zorii de aur ai comunismului, bărbatul și revoluționarul și cîntorul de istorie ce asază toată căldura dragostei sale acrolițoare în îmbrățișarea copiilor, spre jocul, zîmbetul și fericirea neumbri-

tă a copiilor țării. Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarăsa Elena Ceaușescu sînt, iată de ce, pentru toți copiii patriei, părinți statemici ai copilăriei neînbăite, ferite de umbre și griji, la adăpost de orice grîdiniță a istoriei.
1 Iunie, Ziua internațională a copilului, ziua în care gîndurile copiilor patriei, cu o cîmbiă și frumoasă și nobilă solidaritate, o solidaritate a copilăriei, se îndreaptă spre fiii tuturor țărilor, indiferent de culoare, rasă sau limbă, spre pacea și țîna leagănului de vise care-s anul dintii. 1 Iunie — ziua copiilor noștri, ziua copiilor lumii iubitoare de pace.

Sub stindardul pionieriei

M-am întrebat de nenumărate ori, pînă să-mi dau și un răspuns, de ce copiii îmbrăcați în uniforme de școli ai patriei sau de pionieri emoționează privitorii — cu ochii și cu inima mai mult decît copiii în hainele obișnuite. Că doar erau aceiași copii, aceeași sumă de sinceritate, întrebări, frumusețe, liniște și a liniște, aceeași proprietate și încredințarea, ai marilor adevăruri despre lume. Și răspunsul, emoționant prin simplitatea lui, i-am tălmăcit, în ideea că, astfel îmbrăcați, copiii prezintă cu mai multă persuasiune apartenența la un crez, la starea revoluționară a timpului nostru. Cu mijloace adecvate vârstei ei învață alfabetul muncii și vieții comuniste. În cele 47.414 grupe de școli ai patriei din învățămîntul preșcolar și școlar, din cartiere și comune, 1.116.126 de copii între 4 și 7 ani sînt educați de 38.500 de educatoare, au la dispoziție o puternică bază materială care le permite să-și lase liberă imaginația, să construiască lumea viselor în termeni verosimili. Colegii lor mai mari, pionierii, copii între 7 și 14 ani, adunați în 226.656 de grupe, 102.332 detașamente, 14.330 unități, purtători ai cravatei roșii cu tricolorul, 2.300.719 români, 177.504 maghiari, 31.420 germani și 27.442 alte naționalități, de pe poziția acumulărilor de experiență de viață și de organizare — de la vârsta de școală — se identifică cu curajul de a învăța tot mai mult și mai bine, de a se pregăti pentru o viață liberă și demnă. Prezența lor în 8.818 ateliere școlare și 1.226 ateliere interșcolare, pe cele 6.976 loturi agricole școlare, performanțele obținute la concursurile demonstrează că pionieria este vârsta copilăriei angajante, este vârsta primelor oportunități pentru un drum în viață. Sub stindardul pionieriei se învață și se muncesc în ateliere și cercuri profesionale. Pentru nimeni nu mai reprezintă o surpriză invențiile și inovațiile pionierilor și școlărilor, de micile abordate de micii inventatori depășesc cu mult granițele preocupărilor imediate copilăriei. Și chiar dacă nu sînt adevărați eroi, a-mintind doar existența a 59.208 cercuri tehnico-aplicative și 50.261 cercuri științifice pe discipline de învățămînt, nu fac decît să argumenteze că este leagănul de naștere a 35 de inventuri reținute de O.S.I.M. și Centrul pentru mijloace de învățămînt în cadrul M.E.I.
De ziua lor, ziua copilăriei fericite, comparățile cu simbolurile de frumusețe, de puritate sînt palide în rivalitate cu însăși existența lor. Copii în uniforme, uniforme împodobite cu roșii de credință, de lupte și împliniri, cu părți de steag sfînt. Școlii ai patriei și pionierii, în frecvența îmbrățișării a părinților celor mai dragi lor: tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarăsa Elena Ceaușescu, îmbrățișează cu încredințare că viața lor nu va fi umbră de nici o amenințare. Îmbrățișare-embliemă a unui superb timp al copilăriei fericite.

Luceafărul de ziuă al fiecărei vieți

„De ce Maria Alexandru (maistrul la formația prepătării bobinei) femeile din subordinea dumneavoastră, mai toate, au doi sau mai mulți copii?“
„Asem 180 de copii. Cei mai mulți dintre ei își petrec timpul anilor dinți ai copilăriei la creșe și grădinițe de cartier sau la creșe și grădinițe întreprinderii noastre. Iubim copiii, asta-i explicația!“
Alături de noi, pe o mașină de bobinat, poza în culori a doi copii, un băiat și o fetiță.
„Ce-i cu copiii ăstia la locul de muncă, floarea Mihaela?“
„Femeia din fața mea are o clipă de tresărire, dar rămîne senină: „Sînt puși de bobinătoare Ioana Martin din țara de după-amiază. Copiii sînt înima noastră“. Cu un deget la buze are de grijă, cu o frunte puțin apăsată de griji, urmărirea discuției noastre o tinădă. Ioana Nicolae, și ea bobinătoare. „Cîți ani au copiii dumneavoastră?“
„Daniela are 8, Lucian are 6 și Nicoleta 4 jumătate“. „Ce le doriți?“
„Să ajungă mari, pe băiat vreau să-l aduc la Electroputere“, „Sînteiți grozavă, Victoria Băineanu, trei fii e lucrul mare...“
„Da, dar aș fi vrut și o fetiță, am vrut o fetiță și am născut un băiețel...“
„Deci și un inginer tehnolog naște, Sonia Degeratu?“
„Da, peste o lună aștept evenimentul!“
„Ce veți să fie?“
„Ce-o fi. Sănuțoasă fie!“

tație 5.283 de oameni ai muncii. Ajunși la vârsta cînd se intră în viață, întotdeauna pe noara din față, cei mai mulți fiind, bineînțeles, la „Electroputere“. În anul 1980 au absolvit liceul din cadrul Grupului școlar „Electroputere“ 243 tineri. Loc de muncă „Electroputere“ sînt crescuți și educați 350 de copii, în mare măsură, ai oamenilor muncii din întreprinderea cu același nume. Părinții muncesc și se gîndesc la copii, iar copiii cresc și joacă și încreștă suprapunerea de dragostea educatoarei, Nicoleta Iancu, a educatoarei Eleonora Radulescu, ingrijii cu dragoste de mamă de Olimpiada Poziția, hrăniți ca-n haeme cu -ăpăcuni drăgăleși de „tatina bucdărească“ Stefania Căceru. Prințul cel mare al zilei de 27 mai: piticoid de la „Electroputere“ areau să mănînce: ciorbă de pasăre, mămăliuță cu brînză și unt, prăjitură Corina. Un Tudoroi mi-a cîntat un folk cu haideii, iar o Ana Maria de 6 ani ne muche, mi-a spus cu sensibilitate Valeriu Săciu o poezie. Pentru ca fiul unui om din urină să se buure de grădiniță, tatăl sau mămica trebuie să scoată din portmoneu puțin peste 60 de lei pe lună. Cîț trei-patru metri de stambă. Simbolică plată! Și sînt la grădiniță mari concursuri cu triciclete, cu ruteri, re-cunoscuti, întreceri la desene pe asfalt (vide asfaltul), jocuri leaote de muncă părinților (tribunii electrieni și electroniști): jocuri de construcții.
Părinții și copiii sînt semnul de stea al unei uzine ce poartă un nume care pentru multe case și familii din Craiova înseamnă viață și destin.

(REPORTAJ) CU PĂRINȚII ȘI COPIII LA UZINELE „ELECTROPUTERE“ DIN CRAIOVA

profesional, vor fi peste 360. Au mai venit în vizită 17 ingineri și subingineri (anul trecut) și vor mai veni încă 23 (anul acesta).

Paranteză cu caracter deosebit: de miercuri, 27 mai 1981, oamenii de la „Electroputere“ poartă în piept alături de ecuații, obișnuiți și un cursor special: „1 Iunie — Ziua internațională a copilului“. Il purtau cu toții, ca un omagiu și un respect aduse copilăriei, copilărie în numele căreia ei fac formidabile locomotive.
„E foarte frumos aici la dumneavoastră, tovarășe directoare Aurelia Pănușescu. Ce mai fac voi aici?“
„Au activități de instruire și educație“. „Vă place grădinița pe care o conduceți?“
„Cred și eu“. „Privesc în jur. De pe perete se uită la mine tot felul de Donalzi, eo-

IMN

Copiii cresc în lan de pace,
Și poartă-n suflet tăcînicia,
În ochii lor griul se coace
Căci mamă ne e România.

IOANA MIHAELA DOROBANTU
Școala generală nr. 197, București

ȚARĂ MÎNDRĂ

Noi sîntem floarea mîndră-a țării,
Noi sîntem școlii zburători,
Nai ce-am zidit în zbor Carpații
Și-am biruit învingători.

România, țară dragă,
Dulce leagăn de copil,
Ca un vis de viață-ntr-oagă
Te iubim și te slăvim.

GERLINDE KLEIN
Școala generală nr. 9, Arad

OMAGIU

Înflorise România, țara mea,
Copiii aduc flori multicolore.
Sîntem pionieri, multumim partidului
Pentru viața noastră fericită, însoțită.

IN ANIMA MEA E GRAVAT NUMELE DUMNEAVOASTRĂ,
NE-ĂȚI FAURIT PACEA ȘI LIBERTATEA
Luptînd și muncind pentru noi,
Iubit conducător, tovarășe Nicolae Ceaușescu.

MOLNAR KARMEN
Școala generală nr. 3, Cluj-Napoca

JUCĂRII

Oameni, nu ne răpiți jocul
și jucăriile nu ni le striviți!
Căci ca jocul e viața noastră
iar noi... noi sîntem jucăria.

CARMEN MACOVEI
Școala generală nr. 3, Suceava

O scrisoare către copiii lumii viitoare

În 1979 am scris o scrisoare către copiii anului viitor. Copiii din anul 1980 s-au mirat mult de cele scrise și cînd au înțeles deplin cuvintele mele, au scris o scrisoare către copiii din anul 1981 și ei către copiii din 1982 și tot așa pînă la copiii anului 2000. Acolo există o împărțire a copiilor. Toamii se jucău de-a roboții cînd, deodată, le-a sosit scrisoarea mea. Iar ei au hotărît s-o trimită mai departe, pînă la capătul timpului.
Iată ce am scris în scrisoarea mea:
Copii din toate timpurile, cînd veți fi oameni mari nu uitați că timpul se sprijină pe umerii copiilor!

GABRIELA REMETEAN
Școala generală Borșa, Maramureș

Imposibilul nu există

Adrian Constantinescu este gahist pasionat, violonist consecvent și cibernetician în devenire. Are o bicicletă Pegas, o mîngie, o vioară, șapte ani și-un bun prieten: Dorin Cojocaru. Dorin Cojocaru are ei șapte ani, un Pegas, două mingi (una de volei și una de fotbal) și, firește, un bun prieten: Adrian Constantinescu. Lui Dorin îi plac foarte mult poveștile. Nu la fel de important este faptul că amîndoi, Adrian și Dorin, mai au ceva comun: un vecin ziarist. Pentru ceea ce urmează, această precizare are însă semnificația sa deosebită...
„Nene — zice Adrian — ne duci și pe noi la expoziție?“
„Care expoziție?“
„Expoziția pionierilor“, zice Dorin. Adrian nu vrea să creadă că există pantofi care merg singuri. Dar eu i-am văzut acolo și spun că există. Și mai sînt și alte lucruri de care el nu mă crede...
„Nu cred — zice Adrian — pentru că i-am rugat pe tata să-mi cumpere și tata mi-a spus că nu există. Asta se, întîmplă numai în povești!“
„Ba eu spun că există — se supără Dorin. Eu nu mint niciodată. Hai, nene, ne duci?“
Întrăm în expoziție (se află în aripa din stînga a Muzeu-

lui de istorie a partidului, a mișcării democratice și revoluționare) și instanțaneu preocupările noastre se diversifică. Dorin cunoaște toponimia sălilor și ne duce direct la pantofii cu pîncina. Silabisește „pantof electromagnetice“. „Tata mi-a spus că merge singur. Așa e nene?“
„Așa e, răspund în prima clipă, dar...“
„Mă opresc. Oare ar trebui să continui?“
„Să le explic cumva că acest „pantof“ creează de colegii lor ceva mai este de fapt o fantezie? Dar ce înseamnă fantezie pentru Adrian și Dorin, și unde se desparte ea de realitate? De-altfel, în clipa următoare cei doi deja m-au uitat. Admiră fascinați expozite alături de: stație de cercetări spațiale, robot numărat, laborator astronomic...
În las în această lume a aeromodelor, cosmodromelor, a navei spațiale și stațiilor interstelare, îndreptîndu-mă spre o altă sală. Lumea aceasta, creată de copii, fascinează de fapt, poate mai mult pe adulți. Te uimesc inițial imaginiile de bordată. Apoi realizezi că de fapt majoritatea exponatelor au o aplicabilitate imediată, ele sînt soluții practice oferite marilor probleme ale civilizației contemporane. Pe

Trei prieteni

„Copilăria nu are granițe“. Spațiul României este în oglindă parantească fii de mai multe naționalități, toate cu personalitatea lor circumscrisă personalității întregului țară care este poporul român. „Stipul cit ar fi de înalt, tot de la pămînt începe“. Îmi aduc aminte de un proverb străin, care îmi servește cel mai bine ideea că trînicia prieteniei — ca sentiment — se fundamentează în copilărie, la baza stîlpului vieții. Nu demult, am întîlnit, în perimetrul actual al copilăriei acrolițe dintr-o grădiniță cu orar săptămînal din Sfîntu-Gheorghe, într-un întreg cîmzet de copii, o grupă de școlii ai patriei, care, cu candoare și ton imperativ, își reclamau interesele imediate, lăsînd să se audă cuvintele românești, maghiare și germane. Este o grădiniță în care locuiesc o săptămîni în care vătașă se joacă copii ai părinților români, maghiari, germani, ce muncesc înfrății pe plaiurile cobăsnene. Toți erau frumoși și inteligenți și independenți în mișcări, cu independența pe care îi-o dă siguranța, sănătatea și traiul fericit. Am remarcat, totuși, un grup de copii, care erau să se izoleze de ceilalți, feră mai aproape, mai preocupati. Toți trei în același timp de același joc. S-au jucat mult, fără să manifeste capriciile copiilor care se pliticesc repede de o toărădă. „Nici n-or să se pliticescă și nici n-o să-i redeți vreedată despărții, mi-a spus educatoarea Szabo Eva. Și nici trîstie. De fapt, o singură dată, cu o întrebare era să le tulbur bucuria. O întrebare firească: „Copii, să spună fiecare cine este cel mai bun prieten al său“. Și cei trei s-au îmbrăfnat și n-au răspuns pînă nu mi-am dat seama de cauza necazului lor și i-am lămurit. Fiecare dintre ei avea doi prieteni și înțeleseseră că eu le ceream să numească numai cîte un prieten. Ne-am lămurit deodată și chipurile lor au căpătat iar față fericirii. Se numesc Simion Zurgatu, Marlon Istvan și Emil Wolff. Sînt cei mai buni prieteni. Între ei trei nu există concurență, deși, ca orice copil, și ei se întrec. Dar cu ceilalți. Ei sînt unul, adică un grup de nedespărții.

Pagină realizată de: MIOARA VERGHE, LAURENȚIU OLAN, EUGEN MIHAESCU, GABRIEL NASTASE
Fotografia: GHEORGHE CUCU

În recreația mare

Un „extemporal“ fulger. În recreația mare, dat copiilor de la Școala generală nr. 204 din Capitală, aici unde ni s-au aprit pașii, într-una din minunatele dimineți ale sîrșitului de mare, a semănat mai degrabă cu un gînd sterpel de la ei, în zarva jocului ce nu mai conținea. Cum să-i oprești, de ce să-i oprești?
— Ce este copilăria? Ce înseamnă pentru voi bucuria de a fi copii?
Cugete netulburate de mari semne de întrebare, copiii își rostesc adevărurile cu o candoare dezarmantă: „Copilăria este o viață!“ (Dan Bentia, clasa I); „Să trăim bine și frumos și în pace“, îl completează Delia, Ana Maria, Cristian, Irina, Rares; „Tărîmul cu povești, cu jocuri, cu bucurii, bucuria de a cînta“; „Pentru mine, copilăria înseamnă să fiu prieten cu toți copiii din lume“ (Simona Băndoi, clasa a III-a); „Pentru mine copilăria înseamnă joaca, fericirea, familia mea, tot ce mă-neonjoară, școala în care

învîț să respect pe cei ce muncesc pentru mine, și țara mea bogată cu aurora cea frumoasă“ (Monica Iordache); „Pentru mine copilăria înseamnă adevărul!“ (Ana Miliu).
Cine n-a trecut prin copilărie? Cine nu s-a bucurat de ea? Cine n-a spart o călmătură, nu s-a urcat pe cîreșul din curtea vecinului, cine n-a zîmbit stîrîngăste, punîndu-i o piedică prietenului de joacă și cine n-a ajuns măcar o dată acasă cu genunchii zdreliți?
Soneria se aude din nou anunțînd sîrșitul pauzei mari în timp ce copiii, î-tîndu-se de mineci și cu cum ar fi vrut să prelungească și mai mult răspunsul dat, se îndreaptă spre clase, nu apăsați, nu copleșiți de ora de aritmetică sau de citire ce urmează ci cu gîndul tot la copilăria lor, la năzbiturile pe care le-au făcut sau pe care n-au apucat încă să le facă.
— Ce învațăți voi la școală, am întrebat o fetiță mai răsărită.

„La școală înveți — mi-a răspuns — cit fac unu și cu unu, și tot acolo calculezi cea mai lungă și mai grea fracție; la școală înveți să-l deosebești pe do de sol și tot acolo, cînti cel mai frumos cîntec; la școală înveți cine a fost Decebal și tot acolo unde-l Bucureștiul, unde-s Carpații și Marea Neagră“.
Dar școala, ce este o școală?
„Școala e un castel mare de tot, cu cămăruțe rotunde, pătrate sau ovale. Pe usa uneia scrie, științele naturii, și acolo înveți ce e o plantă, cum să o îngrijești. În altă parte, pe o altă usă scrie geografie. Aici vezi Dunărea curgînd pe doi metri și vezi mările București cit un punct roșu pe un centimetru pătrat. În camera pe usa căreia scrie istorie îl găsești pe Decebal față în față cu Traian, pe Ștefan cel Mare și pe Mircea... și sînt atît de multe cămăruțe în acest castel...“

„COPII ȘI FLORI“ de Adrian Mittelu (7 ani)

„COPILĂRIE FERICITĂ“ de Smărăndița Manolache (9 ani)

„AUTOPORTRET“ de Gica Avram (9 ani)

„FAȚA ȘI COARDA“ de Daniela Flores (9 ani)

